

Lyttevenn erfaring fra Vennesla

Jeg heter Tordis Drivenes og 19 år og studerer nå første året på NMBU i Ås.

Min klasse hadde lyttevenner da vi gikk i 3. og 4. klasse. Vi hadde tre lyttevenner, og de var hos oss tre timer hver tirsdag. Det var de samme lyttevennen vi hadde begge årene, så etter hvert kjente vi hverandre godt, og jeg sier fremdeles hei hvis jeg treffer dem.

Når det var tid for lesing med lyttevennen, ble vi delt inn i mindre grupper for at det skulle være litt mindre skummelt å lese høyt. Da fikk også lyttevennen god kontakt med hver enkelt elev. Jeg husker at vi gledet oss veldig til lyttevennene skulle komme på besøk. Det var et høydepunkt i uka.

Når vi var i gruppene så satt vi 3-4 elever og en lyttevenn sammen, og vi elevene byttet på å lese. Lyttevennen satt tett inntil oss i en sofa, og det følte seg veldig trygt. Det var godt med oppmerksomheten fra lyttevennene. De satt rolig og hørte på oss, og ga oss alltid mye ros og skryt. Lyttevennene var ikke lærere, og de hørte på oss uten at de hele tiden rettet på lesingen vår. Da ble det ingen tung lærings stund, men heller en koselig lesestund.

Jeg tror at en lyttevenn får en helt annen rolle i en elevs liv, enn læreren. Lærere kan ofte oppfattes litt strenge, og autoritære, mens lyttevennen var mer som besteforeldre som alltid hadde en klem å gi. Samtidig satte lyttevennen hver enkelt elev i fokus under lesingen, noe læreren ikke alltid hadde kapasitet til.

Lyttevennene hjalp oss med lesinga hvis det var vanskelige ord eller lange setninger. Når vi hadde lest et avsnitt eller en side, så snakket vi sammen om det vi hadde lest. Vi snakket også om betydningen av enkelte ord og uttrykk, slik at vi virkelig forstod hva vi hadde lest. Lyttevennene hjalp oss også med å finne bøker som passet det nivået vi hadde i lesing.

Jeg husker lyttevenn besøkene som noe veldig positivt. Jeg husker også at det var flere som turte å lese høyt foran lyttevennene, enn som turte å lese høyt for hele klasse. Det tror jeg i hovedsak skyldtes den tryggheten lyttevennene ga oss. Når jeg snakker med de andre i klassen, så er vi enige om at lyttevennen er et positivt tiltak og at vi hadde stor glede av å ha lyttevennen på besøk. Jeg tror og håper at lyttevennene også hadde glede av det.

På grunn av lyttevenn besøkene i klassen så ble lesing forbundet med noe positivt.

Lyttevennene ga oss troen på at vi var flinke til å lese, og vi ble dermed mer motiverte til å lese i andre sammenhenger også. Mellom lyttevenn besøkene var det mange av oss elevene som leste hjemme, og neste gang vi traff lyttevennen fortalte vi stolt at vi hadde lest på egenhånd.

Jeg ble mye flinkere til å lese på de to årene vi hadde lyttevenner, og jeg forstod at jeg virkelig kunne lese. Det hjalp meg også til å tørre å lese mer høyt i klassen.

Jeg mener det er viktig for barn og unge å være gode til å lese, og lyttevenner kan bidra til at elever blir mer motivert og finner glede i å lese. Lyttevenner er rett og slett en viktig hjelp for elever i skolen